

Mai dă-mi vreme

Aspiranta

Mai dă-mi vreme

Anii vin și trec prea iute
Mulți, puțini, cum ne e dat,
N-au urechi ca să asculte
Ruga noastră, au zburat.
Stau atunci și mă gândesc
Ce-mi rămâne-n urmă mie?
Am știut cum să trăiesc
Punând suflu cheazășie?
Pierzând zilele de-a rândul
Cu îndemnuri trecătoare,
Încropind din aburi visul
Ce pierea la simpla boare.

Socotind cum clipa pleacă
Și doar grija îmi rămâne,
Văzând barca că se-neacă
Am vâslit spre-nchinăciune.
Te rog, Doamne, mai dă-mi vreme
Să ating al meu liman!
Spune-mi, Doamne: "Nu te teme!"
Când am frică și alean.
Pentru suflet dă-mi o haină
Din iertare și iubire,
Să o spăl în mare taină
În lumină și smerire.

Nu vreau inimă pustie
Îmbrăcată-n nestemate,
Fă-o, Doamne, simplă, vie
Să o simt în piept cum bate.
Când din lume am să plec
Nu știu când, poate și mâine,
Fie-mi ceasul bun să trec
Vămile ce duc spre Tine.

poezie din vol. Mai aproape de Dumnezeu